



עמ"ת 61360/10/18 - יהורם אוחיון נגד מדינת ישראל - תביעות ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמ"ת 61360-10-18 אוחיון(עציר) נ' מדינת ישראל
העורר
יהורם אוחיון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
נגד
מדינת ישראל - תביעות ירושלים
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד עומרית אבני

החלטה

1. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) החליט ביום 2 בחשוון תשע"ט (16.10.18) לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו בגין עבירת התפרצות לדירה וגניבה בתיק מ"ת 11578-09-18.
2. בית משפט קמא נתן את החלטתו לאחר קבלת תסקיר, בחינת עברו הפלילי המכביד של העורר, היעדר חלופת מעצר והסיכון הנשקף לציבור, שכן כלשון ביהמ"ש קמא "עבירה של התפרצות לדירה מקימה מסוכנות מתוקף פוטנציאל האלימות הגלום בה בשל החשש של המפגש עם שוכני הדירה. כאשר לכך מצטרף רישום פלילי משמעותי ביותר. מדובר במי שנשקפת ממנו מסוכנות ברמה לא מבוטלת ואני שותף למסקנת שירות המבחן בהקשר זה" (עמ' 8, שורות 25-27 להחלטה).
3. הערר הוגש על ידי העורר עצמו.
4. בהחלטתי לקבוע את הדיון להיום קבעתי כי הסניגוריה הציבורית תמנה לו סניגור.
5. עו"ד ארז בר צבי שייצג אותו היום, ייצג אותו גם בהליך הקודם, ופורמלית טרם קיבל מינוי מהסניגוריה הציבורית, אך אני מאשרר את המינוי כרגע.
6. הסניגור המלומד טען כי מדובר בגניבה של מוצרים שמעידים על היותו עני וזקוק להם כמו קפה ונעלים. הוא התעלם מכך שהוא גנב גם כיריים של גז.
7. בכל מקרה, נקודת המוצא לצורך השיקול של מעצר עד לתום ההליכים אינה היקף הגניבה עצמה אלא עצם הפריצה לבית ותחושת בעל הבית כי ביתו הפקר וכי יכול כל אדם להיכנס לביתו.
8. רעיון זה של ההגנה על רכוש הפרט, במיוחד בביתו, מופיע במסגרת הסברו של הרב שמשון בן רפאל הירש (המבורג, גרמניה, 1800 - פרנקפורט, גרמניה, 1888), בפירושו על ספר שמות, פרשת משפטים, פרק כא,



פסוק לז, לדין הכפל של הגנב במשפט העברי:

"אם נתבונן במושגי הגניבה והגזילה, וכן בתכונתם הייחודית של שוורים וכבשים ביחס למושגים האלה, הרי שיתבהר לנו טעמן של ההלכות האלה. גזל הוא לקיחת דבר בחזקה: 'ויגזול את - החנית מיד המצרי' (ספר שמואל ב, פרק כג, פסוק כא; ועיין: תלמוד בבלי, מסכת בבא קמא, דף עט, עמ' ב). גניבה - היא לקיחת דבר מרשות אחר בהעלמה ובסתור. הגזלן, שולח ידו אל דבר שעליו שמירת האישיות של בעליו. הגנב, מוצא את הדבר כשהוא מוגן על ידי שמירת החוק הכללית. גזל הוא, אפוא, פשע רגיל, הפוגע בזכות הבעלות של הפרט. גניבה היא פשע כפול: היא פוגעת בזכות הבעלות של הפרט, וגם בשמירת החוק של הכלל. כאשר יצא הפרט מביתו, העמיד את חפציו תחת חסות שמירת החוק של הכלל, והרי שמירת חוק זו - הוא יסוד היסודות של חברת בני המדינה המאוגדים באיגוד משפטי. במקום שבו אין לסמוך על שמירת חוק כללית זו, אין אדם יכול להעלים את עינו מכל מטלטליו אפילו לשעה קלה.

לפיכך, משלם הגנב תשלומין לנגנב, כשיעור ערך החפץ הגנוב, ומוסיף תשלום באותו שיעור עצמו, בעבור שניאץ את עקרון שמירת החוק הכללית, בפוגעו בו. בהיות הוא עצמו אחד מן הרבים המאוגדים בכלל, כביכול הועמד החפץ גם תחת חסותו שלו, ובמקום להגן עליו - לקחו לעצמו.

משום כך אין הגנב מתחייב בקנס אלא על ידי נציגות הכלל, שהוא בית הדין; שכן, הנגנב, כשלעצמו, אין לו תביעה על הקנס מתוך הפשע שבוצע בו. ואם בא הגנב והרשיע את עצמו, הרי שבכך השיב לממשלת החוק הציבורי את כבודה, והקנס נעשה למיותר."

9. במקרה הספציפי שבפניי, בית משפט קמא התייחס לתסקיר והתסקיר עצמו בחן (בעמ' 3 למטה) את חלופות המעצר, והתברר כי אף אחד מבני המשפחה של העורר, אין ביכולתו לקחת אחריות או לפקח עליו.

10. בדיון היום, הציע הסניגור כי אחד מילדיו, המשרת בצבא "שבוע שבוע", יהיה ערב/מפקח. לא היה לו הסבר, מה תהיה מידת הפיקוח, בשבוע שבו הבן נמצא בצבא.

11. אני ער לכך כי מדובר באדם שזקוק לעזרה כספית, בעל עבר פלילי קשה, וייתכן כי החברה צריכה לסייע לו על ידי רשויות הרווחה.

12. אולם, במסגרת שיקולי המעצר עד לתום ההליכים, יש להגן גם על הציבור, לבל יפרוץ כל אדם לדירתו המוגנת, של כל אחד מבני הציבור.

13. לאור האמור לעיל, ומאחר ובית משפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטה.

14. סוף דבר: הערר נדחה, והעורר יישאר במעצר עד לתום ההליכים, כפי שקבע בית משפט קמא.

ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ט, 26/10/2018 במעמד

הנוכחים.